

om, at hvis man bliver ansat i den virksomhed, man kommer ud til som vikar, skal den virksomhed give en kompensation til vikarbureauet. Jeg har altid forstået på vikarbureauerne, at det får vikarerne at vide, når de kommer ind i vikarbureauet, men det kan vi selvfølgelig få afklaret ved at spørge ministeren, om ikke det forholder sig sådan. Det vil sige, at en vikar ikke går ind til det med lukkede øjne. Vikaren er klar over, at når vedkommende skal ud til en virksomhed, og hvis virksomheden gerne vil ansætte vedkommende, og det kan jo godt være, den pågældende vikar ønsker det, så skal virksomheden betale en kompensation til vikarbureauet. Jeg har forstået det sådan, at vikarerne er fuldstændig klar over det, men det kan vi få be- eller afkræftet af ministeren.

Kl. 10:46

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Bent Bøgsted, og næste ordfører er hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Fra borgerlig side lægger man stor vægt på, at Danmark er et liberalt samfund, og at der skal være frihed. Men det mærkelige er så, at denne frihed ikke altid gælder for lønmodtagerne. Man skulle jo synes, at man som ansat frit skulle kunne søge at få et andet arbejde. De borgerlige elsker at tale om et frit arbejdsmarked, hvor lige parter mødes og tilsyneladende frit aftaler pris og vilkår for et eventuelt job. Men den frihed er der langt fra altid for de menige på gulvet. Arbejdsgiverne kan, som det er fremgået af debatten, finde på at indgå hemmelige aftaler. Bag om ryggen på medarbejderne kan de finde på at aftale, at en ansat ikke må få arbejde hos en anden arbejdsgiver.

Den begrænsning af lønmodtagernes frihed i et samfund, som man ellers siger er liberalt, er så en jobklausul, en klausul, som er lavet for at ophæve markedsmekanismerne for de ansatte og fjerne deres frihed.

SF er imod denne ufrihed på arbejdsmarkedet og ønsker, at den slags jobklausuler, som forhindrer et jobskifte, skal være forbudt. Men når der så er en lang række arbejdsgivere, som sletter lønmodtagernes frihed, hvad gør en liberal regering så? Det korte svar er: Ikke nok.

Lovforslaget fra beskæftigelsesministeren gør dog noget ved ufriheden, og det her lovforslag er væsentlig bedre end det udkast, som ministe-

ren var fremme med sidste år. Der bliver åbenhed om jobklausuler over for medarbejderne, og en binding kan kun laves, hvis medarbejderne accepterer den, og det er fint. Men der er stadig store, væsentlige mangler i lovforslaget, og det er så nogle mangler, som vi håber på bliver rettet op under behandlingen her i Folketinget, og der er også givet signal fra de øvrige borgerlige partier om, at man gerne vil være med til at se på det.

Nogle af de mangler er påpeget af både LO, FTF og Akademikernes Centralorganisation, og hvad er det så, der er galt? Ja, som det er blevet nævnt, gælder reglerne slet ikke for vikarbureauer. Det vil sige, at vikarbureauerne stadig kan forhindre deres vikarer i at søge at få et andet job, og det kan så stadig væk ske i hemmelighed bag ryggen på vikaren, at vikarbureauet aftaler med arbejdsgiverne forskellige steder, at bestemte personer på forhånd er sortlistede med hensyn til at søge et job hos de pågældende firmaer.

Det er noget, som gavner vikarbureauernes profit, fordi de så kan have vikarerne gående i længere tid, men det skader samtidig vikarernes frihed, så de ikke længere har den liberale frihed til at søge og få arbejde på lige vilkår med andre. Det er selvfølgelig helt urimeligt, at det skal være sådan, og det bør ændres.

Et andet punkt er sikring af de lønmodtagere, som under deres ansættelse på et tidspunkt får at vide, at der nu skal indføres en klausul om, at de ikke må søge arbejde hos visse andre arbejdsgivere. Den enkelte medarbejder har i princippet frihed til at sige nej til en sådan klausul, men arbejdsgiveren kan jo desværre bruge en rygende pistol i kraft af at kunne sige: Du bliver fyret, hvis du ikke siger ja til jobklausulen.

Sådan en afpresningspolitik er selvfølgelig helt urimelig. Derfor skal det med i loven, at en afskedigelse, begrundet med at den pågældende har sagt nej til en jobklausul, er strafbar, og det kan være en simpel regel, der siger, at en sådan afskedigelse skal betragtes som en usagligt begrundet fyring, som så vil udløse en erstatning. Det er det mindste, vi kan gøre for at forsøge at undgå, at arbejdsgivere kan presse medarbejderne.

Et tredje punkt er, at lovens hovedformål om, at man vil begrænse brugen af jobklausuler, men desværre ikke kan forhindre dem, som SF ønsker, bør stå i selve lovteksten og ikke kun i bemærkningerne, fordi det så har større vægt. Når det kan stå i bemærkningerne, må det også kun-